

meesse, heidab siis hädaga meese ära, hattab mõnast rõömu otsima, leiab wiletsust. Nõnda Matsiga ei olnud lugu. Tegi naesega tööd, lapsed, kui üles-kaaswasid, tegid faa tööd ja enam fäsi, enam joudu, enam fäsu. Liisa teadis, mis mitmel emal teadmatu on, iga lapsel wauust mööda ammetit anda: pidid teine teist uitama, isal emal abiis olema ja koosid häasti, kaaswasid üles kui poju wöösid jöe kaldal. Laiskus ei saanud nende ligi. Selge ar- mastus oli fölide südames ja selle kinnitasid wanemad hea öppetusega; kes pühapääwal ei saanud irisu minema, need lugesid fodutestamendist peatülli, ausid lausin-salmijä ja siis kõnelejad, mis ristiinimes- el kasult huulda ja rääkida. Kui roog laual oli, tulid õlit laua ligi, mite üllatati, waid torraga, ja isa palus: „Ißsand Jeesus, tule wöörafs sa ja meie roa önnista!” Qui said sõonud, siis ema luges: „Täname sind, Issa, oled sūa annud, ihu hing eest laa mured kannud!” — Lapsed ammatajad wanemad häasti ja hoidsid löige pa-handuse eest, mõeldes: pärast räägiwad Jeesusele, kui pahad lapsed oleme, ja see oleks tahju! — Oh et aga föil wanemad nõnda teelsid, siis lapsed pealsid neljan-dama fäsu enne weel, kui fäsu sõnad pähä öppiwad. Kuda wanemad ammatavad Jumalat, nõnda lapsed ammatavad wanemaid! fest asjast ei suunni kriipsugi ära-waelda. — Sest samast asjast tulsi laa, et föil külara-h-was Matsi armastasid ja ammatajad. Kui nõuni tarvis

oli, ütles möni: „tahan veel Qua-Matsiga rääfida!” finnas nõndasamuti. Mäletan tuli weel, et minugi lo-du, kui sügise kaapstaid, korduhwolid ja muud sedasugust tarvis oli, mitu torda böldi: kui Qua-Mats tuleb, au-nau läsku, et muretseb. Ja Qua-Mats tegi peremeestega kaupa, need siis töiwad maja-tarwidust, aga Matsi waew sai faa tasitud. Ühe sõnaga bölda: „Qua-Mats oli neile, tellel temaga tegemist, nagu föobrafs! Qui tuli föömaaja tunnil, Matsile anti lausiga suppi ja kui aeg andis, tehti temaga pärast weel juttu.

6. Linna-rahwas on suures hirmus, Qua-Mats on suures önnies.

Möni aasta läks nõnda mööda. Mats läis ita lin-na-vahet iga teisipääwal ja siis pääwa taka. Aga for-raga sai lugu teisels. Teisipäaw tulsi, aga Qua-Matsi ep ole näha! Neljapäaw tuleb, laupäaw tuleb, Mats ei tule. Müüd prönode, emandate ja tüdrulutel oli suur mure. Tüdrulud seisisid uste ees, föid punjas, ega hoolinud fest, et föögis leeme-lasrul ülefees ja praad ahjus äratörbes, füüsidi aga teine teise läest: „Nägid Qua-Matsu? Kas temaast midagi huulda?” Nõnda tü-drulud huulased ulitsal, pröuad nõndasamuti huulased föögist, wartali-pröoua weel läftitas raeoldati välja Matsi otsima; tühji waew puhas! Qua-Mats ei ole lustil. Müüd föil lootsid tuleva nädala peale, aga far-tes: kas tuleb ehl tulegi enam! pärast on surnud! —